

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, a także o zapewnieniu bezpieczeństwa w związku z organizacją Turnieju Finałowego UEFA EURO 2012

Art. 1. W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 152, poz. 1021) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imprezie masowej artystyczno-rozrywkowej – należy przez to rozumieć imprezę o charakterze artystycznym, rozrywkowym lub zorganizowane publiczne oglądanie przekazu telewizyjnego na ekranach lub urządzeniach umożliwiających uzyskanie obrazu o przekątnej przekraczającej 3 metry, która ma się odbyć:

- a) na stadionie, w innym obiekcie niebędącym budynkiem lub na terenie umożliwiającym przeprowadzenie imprezy masowej, na których liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób, ustalona zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, wynosi nie mniej niż 1.000,
- b) w hali sportowej lub w innym budynku umożliwiającym przeprowadzenie imprezy masowej, w których liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób, ustalona zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, wynosi nie mniej niż 500;”;

2) w art. 5 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymogi dotyczące zabezpieczenia medycznego imprezy masowej, poprzez określenie minimalnej liczby personelu medycznego, punktów pierwszej pomocy, zespołów ratownictwa medycznego, obecnych w czasie i miejscu trwania imprezy masowej, mając na uwadze liczbę uczestników imprezy oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa imprezy masowej.”;

3) w art. 6 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli regulamin imprezy masowej artystyczno-rozrywkowej przewiduje zmienną liczbę uczestników tej imprezy, liczebność służby porządkowej oraz służby informacyjnej na tej imprezie ustala się zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2, przy czym organizator może ustalać liczebność tych służb proporcjonalnie do liczby osób obecnych na imprezie zgłoszonej w harmonogramie udostępnienia obiektu lub terenu

uczestnikom imprezy masowej oraz w harmonogramie opuszczania przez nich tego obiektu lub terenu.”;

4) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabrania się wnoszenia na imprezę masową i posiadania przez osoby w niej uczestniczące broni lub innych niebezpiecznych przedmiotów, materiałów wybuchowych, wyrobów pirotechnicznych, materiałów pożarowo niebezpiecznych, napojów alkoholowych, środków odurzających lub substancji psychotropowych, z zastrzeżeniem art. 8a.”;

5) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Na imprezie masowej, z wyłączeniem imprezy masowej podwyższonego ryzyka, dozwolona jest sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych zawierających nie więcej niż 3,5 % alkoholu.

2. Sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych może odbywać się wyłącznie w miejscach do tego wyznaczonych.

3. Sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych mogą być prowadzone wyłącznie przez podmioty posiadające zezwolenie, o którym mowa w art. 18¹ ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.¹⁾).

4. Niedozwolona jest sprzedaż napojów alkoholowych, w twardej opakowaniach, w szczególności wykonanych ze szkła, metalu lub tworzyw sztucznych, które wykorzystane niezgodnie z ich przeznaczeniem mogą stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego.

5. Do wniosku o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej organizator dołącza informację o rozmieszczeniu miejsc i czasie, w których będą sprzedawane lub podawane napoje alkoholowe.”;

6) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obiekty wykorzystywane do organizacji meczów piłki nożnej wyposaża się w kompatybilne między sobą elektroniczne systemy identyfikacji osób, służące do sprzedaży biletów, kontroli przebywania w miejscu i w czasie trwania meczu piłki nożnej, kontroli dostępu do określonych miejsc oraz weryfikacji informacji, o których mowa w art. 15 ust. 3.”;

7) w art. 14:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zakaz klubowy, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również kolejnych imprez masowych przeprowadzanych z udziałem drużyny organizatora, w tym rozgrywanych poza siedzibą organizatora i może być nakładany za naruszenie

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 144, poz. 1175 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 127, poz. 857.

regulaminu obiektu (terenu) lub regulaminu imprezy masowej prowadzonej z udziałem drużyny tego organizatora.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli zakaz klubowy, o którym mowa w ust. 1, został zastosowany przez związek sportowy lub podmiot prowadzący rozgrywki jako organizatora meczu piłki nożnej, wówczas osobie ukaranej służy prawo wniesienia do tego podmiotu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Związek sportowy lub podmiot prowadzący rozgrywki określa formę, tryb i termin złożenia odwołania, o którym mowa w ust. 4, lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w ust. 4a, a także tryb i termin ich rozpatrywania, w swoim regulaminie wewnętrznym.”,

d) uchyla się ust. 7;

8) w art. 15 w ust. 3:

a) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem,

b) dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) osobie, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w czasie trwania imprezy masowej może stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa imprezy masowej.”;

9) w art. 25 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zwraca się do właściwego miejscowo komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji i właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, dysponenta zespołów ratownictwa medycznego i państwowego inspektora sanitarnego z wnioskiem o wydanie opinii o niezbędnej wielkości sił i środków potrzebnych do zabezpieczenia imprezy masowej, zastrzeżeniach do stanu technicznego obiektu (terenu) oraz o przewidywanych zagrożeniach;”;

10) w art. 26 w ust. 1:

a) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem,

b) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) harmonogram udostępnienia obiektu lub terenu uczestnikom imprezy masowej oraz harmonogram opuszczenia przez nich tego obiektu lub terenu, jeżeli regulamin imprezy masowej przewiduje zmienną liczbę osób w czasie jej trwania.”;

11) w art. 29:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) niespełnienia przez organizatora obowiązków i wymogów, o których mowa w art. 6 lub art. 13 ust. 2.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wydanie zezwolenia lub odmowa jego wydania następuje w drodze decyzji administracyjnej. Kopię decyzji, niezwłocznie, nie później jednak niż w

terminie 3 dni od dnia jej wydania, organ przekazuje podmiotom wymienionym w art. 25 ust. 1 pkt 2 oraz wojewodzie.”;

12) w art. 31 w ust. 4 zdanie 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia niespełnienia przez organizatora warunków określonych w zezwoleniu, organ wydaje decyzję o przerwaniu imprezy masowej, nadając jej rygor natychmiastowej wykonalności, o czym niezwłocznie powiadamia właściwego wojewodę.”;

13) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Wojewoda może, w drodze decyzji administracyjnej, przerwać imprezę masową, jeżeli jej dalszy przebieg może zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w znacznych rozmiarach, a działania podejmowane przez organizatora są niewystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Wydając decyzję, wojewoda bierze pod uwagę również zagrożenie bezpieczeństwa, które może spowodować przerwanie imprezy masowej.

3. Decyzji o przerwaniu imprezy masowej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. O treści decyzji wojewody zawiadamia się niezwłocznie organizatora imprezy masowej oraz odpowiednie podmioty wymienione w art. 25 ust. 1.

5. Decyzję doręcza się organizatorowi w terminie 7 dni od dnia przerwania imprezy masowej.”;

14) w art. 38 w ust. 1;

a) w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem,

b) dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) minister właściwy do spraw kultury fizycznej.”;

15) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Komendant niezwłocznie przekazuje podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania, określoną w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, informacje o miejscu i terminach imprez masowych w zakresie dotyczącym poszczególnych osób, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 lit. a, w stosunku do których orzeczono obowiązek przebywania w czasie trwania imprezy masowej w określonym miejscu stałego pobytu.”;

16) art. 54 – 56 otrzymują brzmienie:

„Art. 54. 1. Kto nie wykonuje polecenia porządkowego, wydanego na podstawie ustawy, regulaminu obiektu (terenu) lub regulaminu imprezy masowej przez służby porządkowe lub służby informacyjne,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2.000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto w czasie trwania imprezy masowej przebywa w miejscu nieprzeznaczonym dla publiczności.

3. Tej samej karze podlega, kto w czasie trwania masowej imprezy sportowej przebywa w sektorze innym niż wskazany na bilecie wstępu lub innym dokumencie uprawniającym do przebywania na imprezie masowej i nie opuszcza tego sektora mimo wezwania osoby uprawnionej.

Art. 55. Kto nie wykonuje polecenia wydanego przez Policję lub Żandarmerię Wojskową, w miejscu i w czasie trwania imprezy masowej,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2.000 zł.

Art. 56. Kto wbrew przepisom ustawy wnosi lub posiada na imprezie masowej napoje alkoholowe,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2.000 zł.”;

17) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. Kto w miejscu i czasie trwania masowej imprezy sportowej działa w celu uniemożliwienia rozpoznania osoby,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2.000 zł.”;

18) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto, organizując imprezę masową, nie zachowuje warunków bezpieczeństwa określonych w art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 1,

podlega grzywnie nie mniejszej niż 180 stawek dziennych.”;

19) w art. 60 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto w czasie trwania imprezy masowej wdziera się na teren obiektu lub teren, gdzie prowadzona jest impreza masowa albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej takiego miejsca nie opuszcza,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

20) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Spiker zawodów sportowych, członek służby porządkowej, członek służby informacyjnej, zawodnik lub inna osoba, która prowokuje kibiców do działań zagrażających bezpieczeństwu w miejscu i w czasie trwania masowej imprezy sportowej,

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

2. Tej samej karze podlega osoba, określona w ust. 1, która swoim zachowaniem prowokuje kibiców do używania słów nieprzyzwoitych.”;

21) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Postępowanie w sprawach o wykroczenia określone w art. 54 – 57a prowadzi się na podstawie przepisów o postępowaniu przyspieszonym, o którym mowa

w rozdziale 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.²⁾).”;

22) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Postępowanie w sprawach o przestępstwa określone w art. 59 – 61 prowadzi się na podstawie przepisów o postępowaniu przyspieszonym, o którym mowa w rozdziale 54a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾), o ile zachodzą przesłanki do rozpoznania sprawy w tym postępowaniu.”;

23) w art. 65:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Orzekając zakaz wstępu na imprezę masową za czyn popełniony w związku z masową imprezą sportową, sąd może orzec wobec ukaranego obowiązek stawiennictwa, w czasie trwania imprezy masowej, w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania ukaranego, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji.

4. Sąd określa rodzaje imprez masowych, których obowiązek stawiennictwa, o którym mowa w ust. 3, dotyczy, w szczególności rodzaje meczów piłki nożnej, nazwy klubów sportowych oraz jego zakres terytorialny.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, orzeka się na okres od 6 miesięcy do lat 3, nieprzekraczający okresu, na jaki orzeczono zakaz wstępu na imprezę masową.”;

24) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. Sąd może po upływie połowy okresu, na który orzeczono środek karny określony w art. 65 ust. 1 i 2, uznać go za wykonany, jeżeli ukarany przestrzegał

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 i Nr 225, poz. 1466.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246 i Nr 53, poz. 273.

porządku prawnego, a środek karny był w stosunku do niego wykonywany przynajmniej przez rok.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. § 1. Kto w miejscu publicznym posiada nóż, maczetę lub inny podobnie niebezpieczny przedmiot, a okoliczności jego posiadania wskazują na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 3.000 zł.

§ 2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w § 1 orzeka się przepadek przedmiotów stanowiących przedmiot wykroczenia, choćby nie stanowiły własności sprawcy.”;

2) w art. 66 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organ ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1.500 zł.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr. 43, poz. 277, z późn. zm.⁵⁾) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu z pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, policyjnych izb dziecka, pokoi przejściowych oraz tymczasowych pomieszczeń przejściowych;”;

2) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Osoba zatrzymana może zostać umieszczona w pomieszczeniu jednostki organizacyjnej Policji lub pomieszczeniu jednostki organizacyjnej Straży Granicznej przeznaczonym dla osób zatrzymanych.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 672, Nr 152, poz. 1017 i 1018, Nr 217, poz. 1427 i Nr 225, poz. 1466.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.

7b. Pomieszczenia dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoje przejściowe oraz tymczasowe pomieszczenia przejściowe mogą tworzyć i znosić komendanci wojewódzcy Policji oraz Komendant Stołeczny Policji.”;

3) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Policji dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, zakres prowadzonej dokumentacji oraz wzory dokumentów wchodzących w jej skład;
- 2) warunki, jakim powinny odpowiadać pokoje przejściowe w jednostkach organizacyjnych Policji, w których można umieścić osoby zatrzymane lub doprowadzone na czas wykonania czynności służbowych, oczekiwania na przewóz do pomieszczenia dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia albo do policyjnej izby dziecka lub doprowadzenie do jednostki penitencjarnej;
- 3) warunki, jakim powinny odpowiadać tymczasowe pomieszczenia przejściowe, które mogą być tworzone poza jednostkami organizacyjnymi Policji, w których umieścić można osoby zatrzymane lub doprowadzone w związku z naruszeniem porządku prawnego, na czas niezbędny do podjęcia decyzji co do dalszego zakresu i charakteru realizowanych wobec tych osób czynności służbowych;
- 4) warunki, jakim powinny odpowiadać policyjne izby dziecka;
- 5) regulamin pobytu osób w pomieszczeniach, pokojach i izbach, o których mowa w ust. 1 pkt 4a, uwzględniając ich lokalizację, wyposażenie, warunki techniczne pomieszczeń i niezbędne części składowe;
- 6) czas, sposób przechowywania i niszczenia zapisów obrazu z pomieszczeń, pokoi i izb, o których mowa w ust. 1 pkt 4a, oraz udostępniania ich uprawnionym podmiotom oraz warunki właściwego zabezpieczenia utrwalonego obrazu przed utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem
– kierując się potrzebą zapewnienia skuteczności działań podejmowanych przez Policję oraz potrzebą zapewnienia poszanowania praw osób, wobec których działania te są podejmowane.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 67, z 2010 r. Nr 164, poz. 1108 oraz z 2011 r. Nr 50, poz. 255) po art. 17a dodaje się art. 17aa – 17ac w brzmieniu:

„Art. 17aa. 1. W celu przygotowania i utrzymania warunków do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na drogach, liniach kolejowych, lotniskach, portach, obiektach portowych lub przystaniach, na których w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej możliwe będzie utworzenie drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich przejść granicznych do realizowania kontroli granicznej, Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi wykaz przejść granicznych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej.

2. Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia zarządcę drogi, zarządzającego infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią o ujęciu w wykazie przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli zarządzanej przez nich drogi, linii kolejowej, lotniska, portu, obiektu portowego lub przystani.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu przejść granicznych planowanych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, uwzględniając potrzebę zamieszczenia w wykazie informacji istotnych dla zarządcy drogi, zarządzającego infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią, przy planowaniu rozwiązań organizacyjnych umożliwiających taką kontrolę.

Art. 17ab. 1. Zarządca drogi publicznej ujętej w wykazie przejść granicznych do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej zobowiązany jest do:

- 1) przygotowania projektów zmiany organizacji ruchu oraz przygotowania odpowiedniego oznakowania drogi zapewniającego bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 2) uwzględnienia przy budowie lub przebudowie drogi przecinającej granicę państwową warunków umożliwiających prowadzenie kontroli granicznej w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej;
- 3) wprowadzenia na przejściach granicznych, z dniem tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, organizacji ruchu zgodnej z projektami, o których mowa w pkt 1, zatwierdzonymi przez właściwy organ zarządzający ruchem na drodze, na wniosek właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej.

2. Skierowanie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, powinno nastąpić nie później niż z chwilą tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej.

Art. 17ac. 1. Zarządzający infrastrukturą kolejową, lotniskiem, portem, obiektem portowym lub przystanią oraz przewoźnicy kolejowi, w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, udzielają Straży Granicznej pomocy w zakresie organizacji kontroli granicznej niezbędnej do sprawnego jej przeprowadzania oraz zobowiązani są do uzgodnienia z właściwym komendantem placówki Straży Granicznej miejsca przeprowadzania kontroli granicznej osób przekraczających granicę wewnętrzną. Straż Graniczna powinna uwzględniać inne zadania własne właściwych zarządców infrastruktury.

2. Do finansowania zadań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 17 ust. 2a.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 41b otrzymuje brzmienie:

„Art. 41b. § 1. Sąd może orzec zakaz wstępu na imprezę masową, jeżeli przestępstwo zostało popełnione w związku z taką imprezą, a udział sprawcy w imprezach masowych zagraża dobrom chronionym prawem. Sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową w wypadkach wskazanych w ustawie.

§ 2. Zakaz wstępu na imprezę masową obejmuje wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Orzekając zakaz wstępu na imprezę masową za czyn popełniony w związku z masową imprezą sportową, sąd może orzec obowiązek przebywania skazanego w czasie trwania niektórych imprez masowych objętych zakazem w określonym miejscu stałego pobytu, kontrolowany w sposób określony w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

§ 4. Sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową i obowiązek określony w § 3, w razie ponownego skazania sprawcy za przestępstwo popełnione w związku z imprezą masową.

§ 5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może orzec, że po upływie okresu, na który orzeczono obowiązek określony w § 3, skazany będzie obowiązany do stawiennictwa w czasie trwania niektórych imprez masowych objętych zakazem w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania skazanego, komendanta powiatowego, rejonowego lub miejskiego Policji.

§ 6. Łączny czas stosowania wobec skazanego obowiązków, określonych w § 3 i 5, nie może przekroczyć okresu orzeczonego wobec skazanego zakazu wstępu na imprezę masową.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381 i Nr 94, poz. 549.

§ 7. Jeżeli z okoliczności wynika, że wykonanie obowiązku określonego w § 3 jest niemożliwe lub jego orzeczenie jest oczywiście niecelowe, w miejsce tego obowiązku orzeka się obowiązek stawiennictwa skazanego w czasie trwania niektórych imprez masowych objętych zakazem w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania skazanego, komendanta powiatowego, rejonowego lub miejskiego Policji.

§ 8. Nakładając obowiązek określony w § 3, 5 i 7, sąd określa imprezy masowe, w czasie trwania których skazany jest obowiązany przebywać w określonym miejscu stałego pobytu, wskazując w szczególności nazwy dyscyplin sportowych, nazwy klubów sportowych oraz zakres terytorialny tego obowiązku, z którymi związany jest obowiązek.

§ 9. Obowiązki orzekane na podstawie § 3, 5 i 7 orzeka się w miesiącach i latach. Obowiązek, o którym mowa:

- w § 3 orzeka się na okres nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż 12 miesięcy,
- w § 7 orzeka się na okres od 6 miesięcy do lat 6, nieprzekraczający okresu, na jaki orzeczono zakaz wstępu na imprezę masową.”;

2) w art. 84 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Sąd może zwolnić skazanego z obowiązku orzeczonego na podstawie art. 41b § 5 lub 7 po upływie połowy okresu, na który go orzeczono, jeżeli obowiązek był stosowany przynajmniej przez rok, a zachowanie skazanego wskazuje, że dalsze stosowanie obowiązku nie jest niezbędne do spełnienia celów środka karnego.”;

3) po art. 224 dodaje się art. 224a w brzmieniu:

„Art. 224a. Kto wiedząc, że zagrożenie nie istnieje, zawiadamia o zdarzeniu, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób lub mieniu w znacznych rozmiarach lub stwarza sytuację, mającą wywołać przekonanie o istnieniu takiego zagrożenia, czym wywołuje czynność instytucji użyteczności publicznej lub organu ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia mającą na celu uchylenie zagrożenia, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;

4) art. 244 otrzymuje brzmienie:

„Art. 244. Kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

5) art. 244a otrzymuje brzmienie:

„Art. 244a. § 1. Kto nie stosuje się do orzeczonego w związku z zakazem wstępu na imprezę masową obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu lub obowiązku stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania osoby skazanej albo ukaranej, komendanta powiatowego, rejonowego lub miejskiego Policji, w czasie trwania imprezy masowej,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto udaremnia lub utrudnia kontrolowanie, w sposób określony w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, orzeczonego wobec niego obowiązku, o którym mowa w § 1.”;

6) po art. 254 dodaje się art. 254a w brzmieniu:

„Art. 254a. Kto zabiera, niszczy, uszkadza lub czyni niezdatnym do użytku element wchodzący w skład sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, elektroenergetycznej, gazowej, telekomunikacyjnej albo linii kolejowej, tramwajowej, trolejbusowej lub linii metra, powodując przez to zakłócenie działania całości lub części sieci albo linii,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 177 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Przesłuchanie świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W postępowaniu przed sądem w czynności w miejscu przebywania świadka bierze udział referendarz sądowy, asystent sędziego lub urzędnik zatrudniony w sądzie, w którego okręgu świadek przebywa.”;

2) w art. 325b w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246 i Nr 53, poz. 273.

- „2) przewidziane w art. 159, 254a i 262 § 2 Kodeksu karnego,”;
- 3) w art. 517b po § 2 dodaje się § 2a – 2d w brzmieniu:
- „§ 2a. Można odstąpić od przymusowego doprowadzenia do sądu sprawcy ujętego w warunkach określonych w § 1, jeżeli zostanie zapewnione uczestniczenie przez sprawcę we wszystkich czynnościach sądowych, w których ma on prawo uczestniczyć, w szczególności złożenie przez niego wyjaśnień, przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W takim wypadku złożenie wniosku o rozpoznanie sprawy jest równoznaczne z przekazaniem sprawcy do dyspozycji sądu.
- § 2b. W wypadku określonym w § 2a we wszystkich czynnościach sądowych przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość, bierze udział w miejscu przebywania sprawcy referendarz sądowy lub asystent sędziego zatrudniony w sądzie, w którego okręgu przebywa sprawca.
- § 2c. Jeżeli w wypadku określonym w § 2a został ustanowiony obrońca, uczestniczy on w czynnościach sądowych przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość, w miejscu przebywania sprawcy.
- § 2d. Jeżeli w wypadku określonym w § 2a w odniesieniu do sprawcy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 204 § 1, tłumacz uczestniczy w czynnościach sądowych przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość, w miejscu przebywania sprawcy.”;
- 4) w art. 517c po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
- „§ 2a. W wypadku określonym w art. 517b § 2a podejrzanego należy pouczyć ponadto o treści art. 517b § 2a i 2c, art. 517e § 1a i art. 517ea.”;
- 5) w art. 517d:
- a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
- „§ 1a. W wypadku określonym w art. 517b § 2a sporządza się odpisy wniosku o rozpoznanie sprawy dla sprawcy oraz dla jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także uwierzytelnione kopie wszystkich dokumentów materiału dowodowego przekazywanych do sądu i pozostawia w miejscu przebywania sprawcy. Po zakończeniu wszystkich czynności sądowych przeprowadzanych w trybie art. 517b § 2a kopie te włącza się do akt sprawy.”;
- b) § 4 otrzymuje brzmienie:
- „§ 4. Każda osoba wezwana przez Policję w charakterze świadka, biegłego, tłumacza lub specjalisty jest obowiązana stawić się w sądzie lub w miejscu przebywania sprawcy we wskazanym terminie. Art. 177 § 1a stosuje się.”;
- 6) w art. 517e po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
- „§ 1a. W wypadku określonym w art. 517b § 2a prezes sądu lub sąd, w sposób wskazany w art. 137, zawiadamia oskarżonego oraz jego obrońcę, jeżeli został ustanowiony, o doręczeniu wniosku o rozpoznanie sprawy i oznacza czas na

przygotowanie się do obrony. Oskarżonemu oraz jego obrońcy doręcza się za pokwitowaniem przez funkcjonariusza Policji odpisy wniosku o rozpoznanie sprawy oraz udostępnia się kopie dokumentów, o których mowa w art. 517d § 1a. Zatrzymanemu oskarżonemu należy umożliwić, w miejscu jego przebywania, kontakt z obrońcą bez obecności osób trzecich.”;

7) po art. 517e dodaje się art. 517ea w brzmieniu:

„Art. 517ea. § 1. W wypadku określonym w art. 517b § 2a podczas czynności sądowych, w których oskarżony uczestniczy przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość, uczestnicy postępowania mogą składać wnioski oraz inne oświadczenia oraz dokonywać czynności procesowych wyłącznie ustnie do protokołu. O treści wszystkich pism procesowych, które wpłynęły do akt sprawy od chwili przekazania do sądu wniosku o rozpoznanie sprawy, sąd jest obowiązany poinformować przy najbliższej czynności procesowej oskarżonego oraz jego obrońcę. Na żądanie oskarżonego lub obrońcy sąd ma obowiązek odczytać treść tych pism.

§ 2. W wypadku określonym w art. 517b § 2a pisma procesowe oskarżonego i jego obrońcy, których nie można było przekazać do sądu, mogą być przez nich odczytane na rozprawie. Z chwilą ich odczytania wywołują one skutek procesowy i są traktowane jako czynności dokonane w formie ustnej.”;

8) w art. 517g § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli sąd przed rozprawą główną lub w jej toku stwierdzi, że sprawa nie podlega rozpoznaniu w trybie przyspieszonym albo nie można jej rozpoznać z zachowaniem dopuszczalnego czasu przerw w rozprawie, o którym mowa w art. 517f § 1, rozpoznaje sprawę w dalszym ciągu w trybie uproszczonym w tym samym składzie. Jeżeli jednak zachodzi wypadek określony w art. 517b § 2a, rozprawę należy wyznaczyć w takim terminie, albo ją przerwać bądź odroczyć, aby umożliwić osobiste uczestniczenie w niej oskarżonego. W razie niemożności rozpoznania sprawy także w trybie uproszczonym sąd rozstrzyga w przedmiocie środka zapobiegawczego i przekazuje sprawę prokuratorowi w celu przeprowadzenia postępowania przygotowawczego na zasadach ogólnych, zawiadamiając o tym pokrzywdzonego.”;

9) po art. 517g dodaje się art. 517ga w brzmieniu:

„Art. 517ga. W razie zarządzenia przerwy w rozprawie lub zmiany trybu postępowania w dalszym postępowaniu nie stosuje się w stosunku do oskarżonego sposobu uczestniczenia w czynnościach sądowych przewidzianego w art. 517b § 2a.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.⁸⁾) w art. 181b dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W razie orzeczenia obowiązku przebywania skazanego w czasie trwania imprezy masowej w miejscu stałego pobytu, kontrolowanego w sposób określony w przepisach o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, sąd przesyła odpis wyroku sądowi penitencjarnemu, właściwemu dla miejsca stałego pobytu skazanego, w celu wykonania wyroku w zakresie tego obowiązku.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.⁹⁾) w art. 10 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Noszenie broni, o którym mowa w ust. 7, art. 17 ust. 1 pkt 5, art. 18 ust. 1 pkt 4 i ust. 5 pkt 4, art. 32 ust. 1 i 2, art. 33 ust. 1 oraz art. 51 ust. 2 pkt 4, 7 i 10 oznacza każdy sposób przemieszczania broni przez osobę posiadającą pozwolenie na tę broń.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 91 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Organ określony w § 2 może odstąpić od przymusowego doprowadzenia sprawcy do sądu, jeżeli zostanie zapewnione uczestniczenie przez sprawcę we wszystkich czynnościach sądowych, w których ma on prawo uczestniczyć, w szczególności możliwość złożenia przez niego wyjaśnień, przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.”;

2) w art. 92 w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniu przyspieszonym, z zastrzeżeniem art. 92a:”;

3) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 195, poz. 1199, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 164, poz. 1108 oraz z 2011 r. Nr 38, poz. 195.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307 i Nr 225, poz. 1466.

„Art. 92a. W postępowaniu przyspieszonym, toczącym się z zastosowaniem art. 91 § 2a, stosuje się przepisy niniejszego rozdziału z następującymi zmianami:

- 1) wniosek o ukaranie nie może być złożony ustnie do protokołu;
 - 2) we wszystkich czynnościach sądowych przy użyciu urządzeń technicznych, umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość, bierze udział w miejscu przebywania sprawcy referendarz sądowy lub asystent sędziego zatrudniony w sądzie, w którego okręgu przebywa sprawca;
 - 3) jeżeli został ustanowiony obrońca lub wezwano tłumacza, uczestniczą oni w czynnościach sądowych przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość, w miejscu przebywania sprawcy;
 - 4) prezes sądu lub sąd, w sposób wskazany w art. 137 Kodeksu postępowania karnego, zawiadamia obwinionego o doręczeniu wniosku o ukaranie; obwinionemu doręcza się za pokwitowaniem przez funkcjonariusza organu, o którym mowa w art. 91 § 2, odpis wniosku o ukaranie oraz udostępnia się kopie wszystkich dokumentów materiału dowodowego przekazywanych do sądu;
 - 5) art. 517ea Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio; świadków i biegłych można także przesłuchać przy zastosowaniu art. 177 § 1a Kodeksu postępowania karnego;
 - 6) w razie zarządzenia przerwy w rozprawie lub zmiany trybu postępowania w dalszym postępowaniu nie stosuje się w stosunku do obwinionego sposobu uczestniczenia w czynnościach sądowych przewidzianego w art. 91 § 2a; termin rozpoznania sprawy przed sądem należy tak ustalić, aby umożliwić osobiste uczestniczenie w niej obwinionego.”;
- 4) w art. 96 po § 1a dodaje się § 1aa w brzmieniu:
„§ 1aa. W postępowaniu mandatowym, w sprawach, o których mowa w art. 54 – 56 i art. 57a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 152, poz. 1021) można nałożyć grzywnę w wysokości 2.000 zł.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem,
 - b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) warunki wykonywania, organizowanie i kontrolowanie oraz nadzór nad wykonywaniem orzeczonego w związku z zakazem wstępu na imprezę masową obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej.”;

2) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Warunki wykonywania, organizowanie i kontrolowanie oraz nadzór nad wykonywaniem obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej

Art. 83a. Do kontrolowania wykonywania orzeczonego w związku z zakazem wstępu na imprezę masową obowiązku przebywania w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej, zwanego dalej „obowiązkiem przebywania”, stosuje się aparaturę monitorującą, o której mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 83b. W sprawach wykonania obowiązku przebywania, właściwy jest sąd penitencjarny, w okręgu którego skazany ma miejsce stałego pobytu.

Art. 83c. 1. Niezwłocznie po otrzymaniu odpisu prawomocnego wyroku sąd penitencjarny wydaje postanowienie, w którym:

- 1) określa miejsce wykonywania obowiązku przebywania, kontrolowanego przy użyciu aparatury monitorującej oraz rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych;
- 2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania gotowości do zainstalowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenia nadajnika;
- 3) wskazuje obowiązek przebywania skazanego w miejscu stałego pobytu w czasie trwania imprez masowych, w terminach, o których będzie informowany przez centralę monitorowania;
- 4) określa datę zakończenia kontrolowania obowiązku przebywania przy użyciu aparatury monitorującej.

2. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, sąd penitencjarny ustala, czy na przeszkodzie kontrolowaniu obowiązku przebywania przy użyciu aparatury monitorującej nie stoją warunki techniczne. W tym celu sąd żąda nadesłania informacji od upoważnionego podmiotu dozoru.

3. Wydając postanowienie, o którym mowa w ust. 1, sąd penitencjarny poucza skazanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz o konsekwencjach naruszenia warunków wykonywania obowiązku przebywania, kontrolowanego przy użyciu aparatury monitorującej.

4. Odpis postanowienia sądu penitencjarnego przesyła się niezwłocznie upoważnionemu podmiotowi dozoru.

Art. 83d. 1. Jeżeli informacje nadesłane przez upoważniony podmiot dozoru wskazują na brak warunków technicznych do kontrolowania wykonywania obowiązku przebywania za pomocą aparatury monitorującej, sąd penitencjarny niezwłocznie zamienia ten obowiązek na obowiązek stawiennictwa, w czasie trwania imprezy masowej, w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania skazanego, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, zwany dalej „obowiązkiem stawiennictwa”.

2. Wydając postanowienie o zamianie obowiązku przebywania na obowiązek stawiennictwa, określa się wymiar obowiązku stawiennictwa zgodnie z wyrokiem, mocą którego obowiązek orzeczono.

3. Na poczet obowiązku stawiennictwa zalicza się okres pomiędzy uprawomocnieniem wyroku a wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 83e. Sąd penitencjarny zamienia obowiązek przebywania na obowiązek stawiennictwa, jeżeli:

- 1) skazany udaremnia lub utrudnia kontrolowanie przy użyciu aparatury monitorującej obowiązku przebywania;
- 2) zaistniała okoliczność uniemożliwiająca kontrolowanie przy użyciu aparatury monitorującej obowiązku przebywania lub czyniąca takie kontrolowanie oczywiście niecelowym.

Art. 83f. W przypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uzasadnionych warunkami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, sędzia penitencjarny może zezwolić skazanemu na przebywanie poza miejscem stałego pobytu w czasie trwania imprezy masowej.

Art. 83g. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może zmienić miejsce, w którym obowiązek przebywania orzeczony wobec skazanego będzie kontrolowany przy użyciu aparatury monitorującej; przepisy art. 83c ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 83h. Postanowienia sądu penitencjarnego wydane na podstawie przepisów niniejszego rozdziału podlegają wykonaniu niezwłocznie.

Art. 83i. Na postanowienia wydane na podstawie przepisów niniejszego rozdziału przysługuje zażalenie, z tym że na postanowienie wydane na podstawie art. 83c ust. 1 zażalenie przysługuje jedynie w zakresie określenia daty zakończenia kontrolowania obowiązku przebywania przy użyciu aparatury monitorującej.

Art. 83j. 1. Podmiot prowadzący centralę monitorowania niezwłocznie informuje skazanego o terminach imprez masowych, w czasie trwania których ma on obowiązek przebywać w miejscu stałego pobytu.

2. Terminy imprez masowych, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący centralę monitorowania określa na podstawie informacji przekazanych przez Komendanta Głównego Policji.

3. Na skazanym spoczywa obowiązek kontaktowania się z podmiotem prowadzącym centralę monitorowania.

Art. 83k. Do wykonywania, organizowania i kontrolowania oraz nadzoru nad wykonywaniem obowiązku przebywania stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem przepisów w zakresie regulującym zadania sądowego kuratora zawodowego, przepisy art. 8 ust. 1, art. 15, 16, 25, art. 27 ust. 2 oraz rozdziałów 4 i 5.”.

Art. 11. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas Turnieju Finałowego Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, zwanej dalej „Turniejem UEFA EURO 2012”, a także w celu zapobiegania popełnianiu przestępstw i wykroczeń związanych z tym Turniejem oraz wykrywania i ścigania ich sprawców, Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać, sprawdzać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe:

- 1) o osobach mogących stwarzać lub stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym również poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że osoby te będą przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) uzyskane lub przetwarzane przez inne organy, służby i instytucje państwowe, w tym również w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych,
 - 3) uzyskane lub przetwarzane przez organy ścigania innych państw
- także bez wiedzy i zgody osób, których dane te dotyczą, w okresie, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

2. Do zakresu informacji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 20 ust. 2b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 12. 1. Udostępnienie przez Policję informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1, organom władzy publicznej, służbom i instytucjom państwowym, w tym również zagranicznym i międzynarodowym, odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹¹⁾), ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), a także umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, z zastrzeżeniem ust. 2.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały opublikowane w: Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497.

2. Odmowa udostępnienia informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1, następuje, jeżeli ich udostępnienie mogłoby utrudnić lub uniemożliwić realizację zadań Policji.

Art. 13. 1. Informacje, o których mowa w art. 11 ust. 1, przetwarzają się przez okres niezbędny dla realizacji zadań Policji wynikających z niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 października 2012 r.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, informacje, o których mowa w art. 11 ust. 1, ulegają usunięciu ze zbiorów danych osobowych, których administratorem jest Komendant Główny Policji, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 20 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, przetwarzanych na potrzeby toczących się postępowań.

Art. 14. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 11 ust. 1, Policja, na wniosek upoważnionego organu Unii Europejskich Związków Piłkarskich (Union of European Football Associations) zwanej dalej „UEFA”, może dokonywać sprawdzenia osoby ubiegającej się o akredytację UEFA, w zakresie możliwości stwarzania przez tę osobę zagrożenia dla bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas Turnieju UEFA EURO 2012.

2. Policja przedstawia upoważnionemu organowi UEFA, na jego wniosek, opinię o osobie ubiegającej się o akredytację UEFA, przygotowaną na podstawie informacji zgromadzonych w zbiorach danych prowadzonych przez Policję lub zbiorach danych dostępnych Policji.

3. Opinia, o której mowa w ust. 2, zawiera imię i nazwisko osoby ubiegającej się o akredytację UEFA, serię i numer dokumentu tożsamości tej osoby przekazany przez upoważniony organ UEFA oraz rekomendację albo brak rekomendacji Policji do przyznania akredytacji UEFA. W opinii nie zamieszcza się innych informacji, w szczególności innych danych osobowych.

4. Opinia, o której mowa w ust. 2, nie wymaga uzasadnienia oraz nie podlega zaskarżeniu.

5. Akredytacją UEFA, w rozumieniu niniejszego artykułu, jest indywidualne oraz niezbywalne uprawnienie wstępu do:

- 1) jednej lub więcej stref (sektorów) na jednym lub więcej stadionach, na których rozgrywane będą mecze piłki nożnej w ramach Turnieju UEFA EURO 2012, zwane dalej „meczami UEFA EURO 2012”;
- 2) jednej lub więcej stref na terenach lub w budynkach użytkowanych przez UEFA podczas Turnieju UEFA EURO 2012.

Art. 15. 1. W okresie od dnia 1 czerwca do dnia 8 lipca 2012 r. funkcjonariuszy Straży Granicznej wykonujących zadania kontroli bezpieczeństwa w międzynarodowej komunikacji lotniczej, o której mowa w art. 187 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze

(Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.¹²⁾), mogą wspierać upoważnieni pracownicy służby ochrony lotniska, o której mowa w art. 187 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

2. Szczegółowe zasady organizacji wsparcia, o którym mowa w ust. 1, obejmujące w szczególności: okres wsparcia i liczbę pracowników z uprawnieniami do prowadzenia kontroli bezpieczeństwa w komunikacji lotniczej, organizację pracy na stanowiskach kontroli bezpieczeństwa określą w drodze porozumienia właściwi komendanci placówek Straży Granicznej i zarządzający lotniskami.

Art. 16. 1. Funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu, którzy w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 czerwca 2012 r., ze względu na realizację zadań bezpośrednio związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa podczas Turnieju UEFA EURO 2012, pełnili służbę w czasie przekraczającym ustawowo określoną tygodniową normę czasu służby, wypłacany jest w zamian za ten czas zryczałtowany ekwiwalent pieniężny, zwany dalej „ekwiwalentem”.

2. Przedłużony czas służby może wykroczać powyżej 48 godzin tygodniowo, z zachowaniem prawa do nieprzerwanego wypoczynku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane wprowadzenie podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej. Przepisów art. 10 ust. 1 pkt 12, art. 12 ust. 5 pkt 8, art. 13 ust. 6 pkt 17 oraz art. 35 ust. 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68, z późn. zm.¹³⁾) nie stosuje się.

4. Stawkę godzinową ekwiwalentu za każdą rozpoczętą godzinę służby, o której mowa w ust. 1, ustala się w wysokości 60 % z 1/172 przeciętnego uposażenia odpowiednio funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu, określanego według przepisów odrębnych dotyczących tych funkcjonariuszy jako wielokrotność kwoty bazowej.

5. Ekwiwalent przysługuje funkcjonariuszowi niezależnie od zajmowanego stanowiska służbowego, w tym również delegowanemu do pełnienia służby w innych instytucjach na podstawie odrębnych przepisów, w wymiarze, w jakim został wyznaczony do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

6. Ekwiwalent jest wypłacany ze środków budżetu państwa.

Art. 17. W odniesieniu do zaliczek na poczet zamówień, których przedmiotem jest wykonanie usług niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas Turnieju

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 558 i Nr 97 poz. 625, z 2008 r. Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 340, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 239, poz. 1589.

UEFA EURO 2012, minister właściwy do spraw wewnętrznych, jednostki organizacyjne Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej oraz Biuro Ochrony Rządu mogą nie stosować przepisów art. 151a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.¹⁴⁾).

Art. 18. 1. Do meczu UEFA EURO 2012 nie stosuje się przepisów art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.

2. Na bilecie wstępu lub na innym dokumencie uprawniającym do przebywania na meczu UEFA EURO 2012 umieszcza się numer miejsca siedzącego.

Art. 19. Organizator imprezy masowej artystyczno-rozrywkowej, polegającej na publicznym oglądaniu przekazu telewizyjnego meczu UEFA EURO 2012, do wniosku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, dołącza dokument potwierdzający zgodę wydaną przez właściwy organ UEFA lub podmiot posiadający stosowne pełnomocnictwo tego organu, upoważniający do prezentowania obrazu na ekranach lub urządzeniach umożliwiających uzyskanie obrazu o przekątnej przekraczającej 3 metry, zawierającego przekaz telewizyjny z przebiegu meczów UEFA EURO 2012.

Art. 20. 1. W związku z meczem UEFA EURO 2012 lub imprezą masową artystyczno-rozrywkową polegającą na publicznym oglądaniu przekazu telewizyjnego meczu UEFA EURO 2012, podczas których istnieje uzasadnione ryzyko naruszenia prawa, właściwy miejscowo prezes sądu, prokurator lub komendant Policji może, w drodze decyzji, zobowiązać tłumacza przysięgłego, do pozostawania w gotowości do wykonywania czynności tłumacza przysięgłego, określając niezbędny czas, a także wskazując miejsce, gdzie tłumacz przysięgły powinien przebywać w czasie pozostawania w gotowości. Decyzja podlega rygorowi natychmiastowej wykonalności.

2. Przepisy ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. Nr 273, poz. 2702, z 2006 r. Nr 107, poz. 722 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228) stosuje się odpowiednio.

3. Za pozostawanie w gotowości tłumaczowi przysięgłemu przysługuje wynagrodzenie w wysokości 10 zł za godzinę.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2010 r. Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 28, poz. 143 i Nr 87, poz. 484.

Art. 22. 1. W celu sfinansowania zadań określonych w art. 16 niniejszej ustawy oraz w art. 17aa – 17ac ustawy zmienianej w art. 4 ustala się w 2012 r. maksymalne limity wydatków dla:

- 1) budżetu państwa w kwocie 20 803 600 zł;
- 2) budżetów samorządów wojewódzkich w kwocie 349 500 zł;
- 3) budżetów samorządów powiatowych w kwocie 101 700 zł;
- 4) budżetów samorządów gminnych w kwocie 48 600 zł.

2. W przypadku gdy środki finansowe nie pokrywałyby skutków sfinansowania uprawnień funkcjonariuszy służb wymienionych w art. 16 ust. 1, do ekwiwalentu za wszystkie godziny wypracowane w ramach przedłużonego czasu służby, dla każdego uprawnionego funkcjonariusza, obniża się wymiar godzin, za które wypłaca się ekwiwalent, proporcjonalnie do wymiaru, w jakim środki umożliwiają sfinansowanie tych uprawnień ogółem.

3. Wskaźnik procentowy wymiaru godzin, o którym mowa w ust. 2, ogłasza się w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze obwieszczenia, na podstawie zbiorczych danych o liczbie godzin przedłużonego czasu służby, przekazanych przez kierowników służb wymienionych w art. 16 ust. 1 niezwłocznie po upływie okresu wskazanego w tym przepisie.

4. Za pozostały, przedłużony czas służby, funkcjonariuszowi udziela się czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 23. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Art. 1 wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 1 pkt 6 w zakresie dotyczącym meczów piłki nożnej rozgrywanych:

- 1) w ramach ligi zawodowej wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) w ramach I ligi piłki nożnej wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 3) w ramach innych rozgrywek niż wymienione w lit. a i b wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

3. Przepisy art. 11 – 20 tracą moc z upływem dnia 31 grudnia 2012 r.